

жала надъ сичките тыя дѣла гжста и теи
ка мъглява тѣвлина; аколи ся е и появила
нѣйде нѣкоя слабичка и избѣляна свѣтлн-
ка, каквото е былъ Іоанъ Ексархъ Българ-
скій у Каландовича (1824), то и тя е ѿ нѣ-
кои жалостенъ а на нашиѣтъ вѣкъ весма
своиствени скептицизмъ въ сумнѣніе до-
ведена и така угасена: едвамъ е ни вѣтъя
найдарны години дошло ѿ рѣцѣ, като ся
ѿ крѣха нѣкои до сега или съвсѣмъ непо-
знаты или пакъ кѣто маюважни захвърля-
ни тука и тамо старославенски споменицы.
да вникнимъ на дълбоко въ тѣвнинѣтъ на
онова время, пакъ да издыримъ свѣтличко
мѣсто, дѣто ся намъ нѣщичко ѿ старинѣтъ
ны блѣщука, и така ѿ тамъ да разглѣдами
вързелѣтъ на тогавашните приключеніята,
сирѣчь съ чисто и быстро око да приглѣ-
дами, що е тогава было. —

Това дѣло до сега е было само зака-
чено а не свѣршено; секій день, сяко утро-
ново поученіе и поновленіе принося; за
тва чинимися, чи нище да бѣде излишно за
сега да изложимъ баремъ онова, кое то е,
и доколкото е, до сега ѿкрыто, доказано и
мени познато. —

Що ся сегашното ми извѣстіе само
на Курилските за старославенскіѣтъ языкъ